

Entrevista a...

Miquel Gelabert, secretari general de l'STEI a partir del maig de 2016

Montserrat Nadal,
coordinador de Pissarra

Quin record tens de la teva primera relació amb l'STEI?

Va ser com a conseqüència d'un cúmul de circumstàncies, a les adjudicacions de l'estiu de l'any 1998, quan encara es feien de manera presencial a la UIB. Aquell any m'havia presentat a oposicions, sense haver-les pogut aprovar, i m'adjudicaren el meu primer destí com a interí per a tot un curs a Formentera. Jo en aquells moments era regidor de l'Ajuntament de Sineu i a casa vivia una situació molt delicada per mor de la malaltia de la meva mare. Veia molt complicat el fet d'anar a fer feina a Formentera tot un any... Gràcies a les gestions que varen fer els companys de l'STEI, vaig tenir la possibilitat de permutar la meva plaça i, poc després, començar a fer feina en el sindicat. Hi havia eleccions sindicals a finals de l'any 1998, i la tasca que teníem per davant era immensa.

Quina valoració fas de com han anat les coses d'ençà que vares ser elegit secretari general el maig del 2016?

Crec que m'he sabut adaptar a la nova responsabilitat que, a més, ha de ser una responsabilitat compartida. Em

troba a gust en la tasca que faig, que pens que ha de ser, sobretot, de fer de coordinador i de saber engrescar un equip de feina. Tenc la sensació que l'equip respon, la gent s'hi troba a gust i que el funcionament a l'hora de prendre les decisions és horitzontal; això fa que la gent de la casa se senti partícip del dia de la nostra feina. N'estic satisfet.

Què té l'STEI Intersindical que no tinguin les altres forces sindicals?

Destacaria, en primer lloc, el caràcter sociopolític de la nostra organització sindical; sobretot si tenim en compte que vivim en un món en què tot està interrelacionat, i que qualsevol decisió que es pren per part dels poders polítics i econòmics afecta, per exemple, l'estat del benestar de la ciutadania. Crec que és fonamental que les persones permanents de l'STEI Intersindical actuem com a militants sociopolítics, i siguem capaços de transmetre la necessitat de crear identitat de col·lectiu de poble en la nostra societat; un tret que malauradament avui dia no interessa als poderosos del nostre temps, que ens volen dividits i insolidaris.

Com he dit abans, crec que l'STEI Intersindical és l'essència del sindicalisme, ja que ens devem únicament a la nostra afiliació: a les més de 5.000 persones que paguen la seva quota. No depenem de ningú, som independents i estam per complet a disposició de la classe treballadora del nostre país. Sempre insistesc en el fet que som la quarta força de les Illes Balears, una força nacional, autòctona i autònoma, amb molt d'espai propi per a créixer, si hi posam coratge i empena. Tot és a les nostres mans.

Com pot afrontar l'STEI Intersindical el descrèdit que avui dia pateixen els sindicats i altres entitats sobretot del món polític?

D'entrada diria que no podem posar tots els sindicats dins el mateix sac, crec que no és just; ja que hi ha entitats com la nostra que sempre han fet feina per a l'interès col·lectiu i pel bé de la majoria de la societat. Però també pens que la gent hauria de fer autocrítica més sovint, ja que allò fàcil és criticar

l'altre i defugir la responsabilitat que cada un de nosaltres tenim com a ciutadans.

Tots i totes com a individus hem de ser partícips de la nostra vida en societat, conscients dels nostres drets i, alhora, dels nostres deures; i els sindicats hem de saber coordinar i aprofitar totes aquestes sinergies en la recerca del bé comú i la transformació de la nostra societat. Som una eina de transformació dels nostres entorns socials, culturals i econòmics.

Sempre has insistit molt en el caràcter d'Intersindical de l'STEI. Com veus aquest aspecte d'ençà de la teva arribada a la Secretaria General?

Crec que a nivell intern encara hem de fer bastanta feina, ja que hi ha alguns aspectes a millorar. Pensa que durant 20 anys de la seva existència l'STEI va ser un sindicat únicament del sector de l'ensenyament, i el pes d'aquest àmbit laboral encara és tot un referent, sobretot fora del nostre sindicat; però tampoc no és un fet que m'obsessiona.

En l'àmbit intern de la nostra organització, si tenim plena consciència que som una Intersindical i volem créixer a altres sectors, cal que els que som a la casa dediquem una part del nostre temps a fer feina en aquells àmbits en què encara no tenim presència sindical. Aquest és un gest de generositat i de feina afegida que, en el seu moment, varen fer companys i companyes nostres com en Sebastià Serra. A la Ponència Sindical del nostre darrer Congrés es deia que des de l'STEI Intersindical podem transformar la nostra societat, som una eina de transformació de les Illes Balears, si ens posam al servei del projecte en el qual creim.

També pens que és molt important que l'afiliació se senti seu el sindicat, que sigui crítica però que, alhora, sigui també partícip de les decisions que prenem. M'agradaria un sindicat que fos viu i participat per totes les persones que en formam part, no només dels seus permanents sindicals.

Has estat regidor, activista social i ara "líder" sindical. Quines de les tres tasques consideres que és la més agrada?

He tengut l'oportunitat d'haver estat regidor a l'equip de govern de Sineu entre els anys 1995 i 1999; i a l'oposició entre el 2007 i el 2015. D'aquesta tasca he après que no tindràs mai content tothom per molt bé que intentis fer bé les coses. També vaig gaudir molt durant l'etapa intensa de lluita en contra de l'autopista entre Inca i Manacor, en la qual vàrem obtenir una gran resposta ciutadana i un suport molt gran.

I ara en aquesta nova etapa com a secretari general de l'STEI Intersindical, des del maig de 2016. Puc dir estic agraït a mi mateix, ja que pens que allò important és gaudir del que fas i, al mateix temps, està disposat a rebre les crítiques.

Per quin motiu creus que hem de celebrar els 40 anys de l'STEI Intersindical? De què ens podem sentir orgullosos?

En primer lloc, perquè des del primer dia de la seva existència l'STEI Intersindical ha fet feina pel bé comú, per al progrés de la col·lectivitat. En una societat tan individualitzada com la nostra, crec que podem anar amb el cap ben alt d'haver fet durant tants anys tot això que he comentat. Ningú ens pot retreure que tots els que formam part de l'STEI Intersindical hem sacrificat una bona part del nostre temps personal i familiar per a la millora de la nostra societat, per un anhel de deixar un món millor a les noves generacions.

A més, també podem afirmar sense cap tipus de mania que l'STEI Intersindical, al meu parer, és l'essència del sindicalisme; ja que no devem res a ningú ni tampoc ens devem a ningú que no sigui l'afiliació i la classe treballadora. Així ha estat al llarg d'aquests 40 anys: sindicalisme en estat pur. Som un sindicat amb autonomia funcional, amb independència econòmica en tots els àmbits, que se sosté gràcies a les quotes de la seva afiliació, arrelat a la nostra terra i amarat dels valors identificadors de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Miquel, pel teu temps i, sobretot, per la teva dedicació i compromís irrenunciable a fer de l'STEI Intersindical una eina de transformació social al servei del nostre país. Salut i molts d'anys! ■